

COLUMN DE MENING

De jongen op het dak

Moya De Feyter

Dinsdag 18 januari 2022 om 17.00 uur

Het is een akelig bewolkte, donkergrijze ochtend. Terwijl ik me het hoofd breek over wat nu precies mijn mening is over het Wintermanifest (https://www.standaard.be/cnt/dmf20220112_98006920), de commercialisering van de ruimtevaart en de Franse presidentskandidaten, doe ik het gordijn van onze slaapkamer open. Door het raam zie ik een kind.

Ons raam kijkt uit op de kleine daken van rijhuizen, waarvan in de mistige verte eentje met een plat dak. Rechts op dat dak zit een jongen van een jaar of elf. Hij draagt een rood T-shirt met lange mouwen en een grijze trainingsbroek. Zijn kortgeschoren hoofd lijkt te leunen tegen de buitenmuur van een ander huis. Zijn linkerbeen is onder zijn billen geplooid. Hij beweegt in het geheel niet.

Slaapt hij? Waarom is hij het dak opgekropen? Waarvoor is hij weggevlucht? Moest hij in quarantaine op zijn kamer en had hij genoeg van de vier muren? Heeft zijn moeder een burn-out, riep ze te luid, kon ze zijn vragen niet langer verdragen? Verkeert het gezin in armoede? Wachten ze op een huis waar het vocht eindelijk niet meer in de kleren kruipt? Is zijn grote broer van de zakkenrollerij in de drugsmaffia verzeild geraakt? Is er sprake van huiselijk geweld? Deelt de familie al veel te lang een veel te kleine ruimte? Zit de jongen met een diepe, grauwe angst voor stormen, hittegolven en hevige regen? Voelde hij zich door de hele wereld in de steek gelaten?

Waarom beweegt hij niet? Is hij dood? Waarom komen de burens dan niet in beweging? Er kijken zeker twintig ramen uit op dit dak, zeker twintig mensen moeten de jongen hebben zien zitten. Daarover zit ik te tobben terwijl de dag verstrijkt, ik werk, eet en af en toe terugkeer naar het raam om op te merken dat het kind zich geen centimeter verroerd heeft. Ik bel de politie niet. Ik loop niet naar de burens. Ik roep niet door het raam. Wanneer ik ga slapen, kan ik aan de donkere schaduw zien dat hij er nog altijd zit, op precies dezelfde plek, in precies dezelfde, ietwat gewrongen houding, zijn linkerbeen onnatuurlijk recht. Ik droom dat ik langs de vensterbanken die ons verbinden naar hem toe kruip, dat ik hem in mijn armen neem en dat we zo een tijdje blijven zitten, terwijl er verder niets verandert.

De volgende ochtend staat de zon te blinken aan een felblauwe hemel. Dan zie ik het: op het dak in de verte bevindt zich geen jongen, maar een neerliggend verkeersbord. Een rood-witte driehoek, een grijze buis. Een laag, oneffen muurtje dat met een beetje verbeelding op een kortgeschoren jongenshoofd lijkt.

Wat moet een verkeersbord op een dak?

Moya De Feyter is schrijfster en dichtster. In 'De mening' geven gastschrijvers een week lang hun visie op een actueel thema.

Verschenen op dinsdag 18 januari 2022

LEES MEER

VANDAAG | COLUMN DE MENING

De hut van Chaplin

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220124_95531028)

21/01/2022 | COLUMN DE MENING

Een beetje lijm voor een verscheurd heeal

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220121_95162298)

19/01/2022 | COLUMN DE MENING

Een hoopgevend verhaal

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220119_94743138)

18/01/2022 | DE MENING

Een varken als medicijnkast

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220117_98387751)

17/01/2022 | COLUMN DE MENING

Een varken als medicijnkast

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220117_95557277)

Lees de volledige
krant

(https://markup.standaard.be/extra/static/checkapp/index.html?utm_campaign=digitalekrant&utm_source=standaard&utm_medium=brooklyn-artikels)